

objektivní skutková podstata přestupku, k jehož potrestání je zákonem povolán. Jeho výrok o otázce pojistné povinnosti nemá arci povahy výroku judikátního, schopného právní moci, nýbrž je rázu jen prejudiciálního, učiněného toliko k účelu vydání trestního nálezu, resp. rozsudku.

Stížnost uznává výslovně, že přestupek kladený st-li za vinu v době zahájení trestního řízení ještě promlčen nebyl. Namítá však, že promlčení nastalo za trvání řízení, a dovozuje, že každý trestný čin podle trestního práva platného na Slovensku se promlčí v případě včas zahájeného řízení, jestliže za jeho trvání uplynula 6měsíční lhůta, ve které proti obviněnému nebylo vykonáno žádné opatření. Tato lhůta prý uplynula několikrát mezi opatřením první a druhé stolice a mezi rozhodnutím zem. úřadu a nálezem nss uplynula 3 léta, takže žal. úřad měl konstatovati promlčení přestupku, o který jde. Námitka promlčení takto formulovaná v řízení správním, zejména v odvolání k žal. úřadu sice uplatněna nebyla, ale podle povahy věci ani uplatněna býti nemohla, ježto je čerpána z tvrzení, že 6měsíční lhůta promlčecí spadá do doby po podaném odvolání. Námitka nastalého promlčení trestního stíhání je však ve stížnosti k nss přípustná, třebas v řízení správním vznesena nebyla, jak nss vyslovil již v nálezu Boh. A 11.190/34, na jehož bližší odůvodnění se podle § 44 jedn. řádu odkazuje. V dalším nálezu Boh. A 11.863/35 projevil pak nss právní názor, při kterém setrvává i v tomto sporu, že policejní trestní soud je povinen hleděti k promlčení v každém stadiu řízení z povinnosti úřední podle § 204 odst. 3 policejního trestního řádu č. 65.000/1909. Ježto pak žal. úřad přes tuto svou povinnost otázkou promlčení přestupku kladeného st-li za vinu tak, jak ve stížnosti k nss je promlčení namítáno, se zřetelem na toto ustanovení a na předpisy §§ 264 lit. b) a 265 zákona č. 221/1924 Sb. v nař. rozhodnutí se nezabýval a nss otázkou touto sám věcně zabýváti se nemůže, nutno tento nedostatek kvalifikovati jako podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 zákona o ss.

Č. 12.719.

Pojišťovací právo: Výpočet o výši pojistného je podle § 21 úraz. zákona č. 1/1888 ř. z. podán včas jen tehdy, když ve čtrnácti dnech po uplynutí příspěvkového období k úraz. pojišťovně došel.

(Nález z 11. ledna 1937 č. 10.040/37.)

V ě c: Samuel K. v Trmicích proti rozh. zem. úřadu v Praze z 12. února 1934 o přestupku úrazového zákona.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Ústí n. L. z 29. července 1933 byl st-l uznán vinným přestupkem §§ 21 a 52 úraz. zákona č. 1/1888 ř. z. a odsouzen k pokutě 100 Kč, v případě nedobytnosti k trestu vězení 10 dnů, poněvadž nezaslal v zákonné lhůtě úrazové pojišťovně dělnické v Praze výpočet pojistného ze svého podniku »obchod zemědělskými plodinami« za I. pololetí 1933, který měl zaslati do 14. července 1933.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím nevyhověl odvolání, poněvadž st-1 neprokázal, že výpočetní vzorec, zasláný jím úrazové pojišťovně dělnické, této v zákonné lhůtě skutečně došel. Risiko poštovní dopravy nese vždy odesílatel, není-li zásilka doporučená. K vývodům odvolání zem. úřad podotkl, že při přestupcích úraz. zákona se nevyhledává zlý úmysl a přestupek kladený odvolateli za vinu je dokonán již opominutím splnění povinnosti § 21 úraz. zákona uložené.

O stížnosti uvážil nss toto:

V § 21 úraz. zákona č. 1/1888 ř. z. ve znění zákona č. 300/1921 Sb. se ustanovuje, že podnikatelé (§ 11) jsou povinni zaplatiti u úraz. pojišťovny tarifní pojistné do 14 dnů po uplynutí každého příspěvkového období určeného stanovami a připojiti výpočet o výši pojistného za uplynulé příspěvkové období. Podnikatelé, kteří včas nevyhoví této povinnosti a nepodají výpočtu o výši pojistného za uplynulé období, jak jim cit. zákonný předpis ukládá, dopouštějí se přestupku a trestají se podle § 52 úraz. zákona.

Stížnost popírá, že objektivní skutková podstata tohoto přestupku je dána, namítajíc, že stěžující si strana předpisu zákona vyhověla tím, že zmíněný výpočet podala během zákonné lhůty poštovní dopravě s určením pro úrazovou pojišťovnu, potírajíc tím právní názor, z něhož vycházel žal. úřad, že zmíněný výpočet je podán včas jen tehdy, když dojde ve stanovené lhůtě k úrazové pojišťovně. Stížnosti nelze dáti za pravdu.

Dny poštovní dopravy lze od zákonné preklusivní lhůty odpočítati jen tehdy, když tak je pro dotyčný obor veřejného práva v zákoně výslovně ustanoveno (srov. Boh. A 102/19, 6489/27, 6812/27 a j.). Zákon o úraz. pojištění nemá však podobného ustanovení, jeho § 21 shora citovaný naopak výslovně ukládá podnikateli splniti zde stanovenou povinnost do 14 dnů po uplynutí příspěvkového období a to u úrazové pojišťovny. Místem, kde je podati zmíněný výpočet, je tedy úrazová pojišťovna a podání to je včasné jen, došel-li výpočet ve stanovené 14denní lhůtě u onoho zákonem stanoveného místa.

Č. 12.720.

Pojišťovací právo: * Ve smyslu § 11 úrazového zákona jest určitou činností pokládati za provozovanou na účet určité osoby — podnikatele — tenkrát, jestliže se výsledky této činnosti projevují v hospodářství oné osoby jako bezprostřední důsledek přímého vztahu mezi osobou tou a provozovací činností podniku.

(Nález z 12. ledna 1937 č. 10.097/37.)

V ě c: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 11. dubna 1934 (za zúč. Smíchovskou záložnu, zaps. společenstvo s r. o., adv. Dr. Karel Růžička z Prahy) o úrazovém pojištění.